

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อวัณโรค : กรณีศึกษาญาติหรือผู้ดูแลผู้ป่วยวัณโรคในผู้ติดเชื้อเอชไอวี” นี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 2 ประการคือ ประการแรก เพื่อศึกษาพฤติกรรมสุขภาพการป้องกันการติดเชื้อวัณโรคของญาติหรือผู้ดูแลผู้ป่วยวัณโรคในผู้ติดเชื้อเอชไอวี ประการที่สอง ศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมสุขภาพการป้องกันการติดเชื้อวัณโรคของญาติหรือผู้ดูแลผู้ป่วยวัณโรคในผู้ติดเชื้อเอชไอวี โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจะเป็นญาติและผู้ดูแลผู้ป่วยวัณโรคในผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่พาผู้ป่วยมารับการรักษาจากโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์และโรงพยาบาลนพรัตนราชธานี กรุงเทพมหานคร จำนวน 168 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์ตามแบบสอบถามพรรณนาลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างให้อัตราส่วนร้อยละและใช้ค่าไคสแควร์ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทั้งหมด กับตัวแปรตาม โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อวัณโรคโดยรวมของกลุ่มนี้ ที่อยู่ในระดับต่ำ เกือบจะไม่ปรากฏเลย ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อวัณโรคโดยรวมตั้งแต่ระดับปานกลางขึ้นไป ส่วนการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อวัณโรค ปรากฏว่า

1.ปัจจัยความเชื่อเกี่ยวกับสุขภาพ โดยเฉพาะปัจจัยย่อยการรับรู้ความรุนแรงของวัณโรค เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อวัณโรคโดยรวม และมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อจากวัณโรคโดยการสัมผัสโดยตรง , โดยอ้อม และการส่งเสริมสุขภาพ

2.ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ , อายุ , อาชีพ และความรู้เกี่ยวกับวัณโรค เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อวัณโรคโดยรวม โดยเฉพาะเพศ ยังมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อวัณโรคจากการสัมผัสโดยอ้อม และการส่งเสริมสุขภาพ และอายุ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อวัณโรค จากการสัมผัสโดยอ้อม นอกจากนี้ ปัจจัยความรู้เกี่ยวกับวัณโรค เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อวัณโรค ทั้งจากการสัมผัสโดยตรง , โดยอ้อม และการส่งเสริมสุขภาพ